

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ српски јунак

24. фебруара 2005. године навршило се две године откако је председник Српске радикалне странке Др Војислав Шешељ заточен у хашком казамату. Оптужен је за вербални деликт већ више од две године чека на почетак суђења. Разлог је свима онима који хоће то да виде, више него јасан - Карла Дел Понте, колико год дрчна и антисрпски настројена, нема никаквих доказа против лидера радикала.

На двогодишњицу заточења Др Шешеља у Центру Сава, у Београду одржан је скуп под називом СЛОБОДА ШЕШЕЉУ. Велика сала била је премала да прими све који су својим присуством желели да изразе подршку борби за људска права, за чије кршење демократски Запад нема слуха. И тако нам се дешава да у 21. веку у који смо већ добро закорачили, међународна заједница и цео самозвани цивилизовани свет не реагује на кршење људских права човека, који је своју величину показао између осталог и добровољним одласком, без да га је Петерсен или неки домаћи душебрижник убеђивао у оправданост добровољне предаје. Једини који је отишао добровољно, у правом смислу те речи, и једини је који на суђење чека без права да види светлост дана, да види своју породицу и пријатеље.

Др. ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ПОБЕДИЋУ ХАШКИ ТРИБУНАЛ

Оптужен за идеју, за љубав према сопстеном народу, коју је гајио и пропагирао, Војислав Шешељ, ове две године чека и на право да се одбрани, да им покаже и докаже ко су и какви су Срби, да обори неосноване оптужбе за геноцидност, народа који је кроз читаву своју историју био Велики, слободарски и правдољубив.

КОЛИКО КОШТА ДЕМОКРАТСКА ВЛАСТ?

Када се помене роба, ретко ко, чак нико не би поми-слио да та реч може да се односи на људе. Да ли су људи роба? Српски радикали никада нити једног човека не би купили, још мање продали. За нас српске радикале, човек је биће које зна да мисли, говори и као такав сам одлучује о свему, па и о страначкој припадности.

На жалост, постоје и неки други људи, који би врло радо и лако трговали овом робом, а зарад заштите својих позиција и функција, зарад **власти**. Не питају за цену, само им реците да хоћу и можда хиљаде евра ће бити у вашим рукама! **Чије су то паре које они нуде?**

Тако поједини од њих, који су данас на челу наше општине, користећи пријатељске, родбинске и кумовске везе, не бирајући средства да остваре свој циљ, нуде одборницима Српске радикалне странке посао и кредите (повратне и безповратне) и то ОДМАХ! Зашто? Шта желе?

Желе власт! Власт им се просладила, фотеље им удобне, а ни примања, ни приходи из неких тајних извора нису јадни, да би се свега тога могло лако одрећи. Њихов вапај и жеља за влашћу су толико јаки да само храбри и одлучни могу да се оглуше о ове крике. Данас када су те самопрокламоване демократе остале без тла под ногама, клечећи и молећи са испруженим рукама и прљавим парама, траже помоћ од српских радикала, од госпође Љиљане Бараћ-Недељковић, Горана Плавшића.... Јадни су, јадно изгледају.... Али ничија није горела до зоре!

Српски радикали се никада нису и никада неће продавати за ма какве паре, не би ли били на власти. На власт може да нас доведе народ својом вољом, а на нама, српским радикалима, јесте да поштујемо вољу грађана и штитимо њихове интересе.

НА ЛАНЦУ ДЕМОКРАТИЈЕ

15. априла 2005. године, демократе су одржале јавну демонстрацију своје квази-демократије. Одборници Српске радикалне странке, Нове Србије, Социјалистичке партије Србије и Групе грађана су заказали ванредну седницу СО Пећинци са темом дневног реда "Изгласавање неповерења председнику Скупштине Марковићу".

"Демократија" је, по ко зна који пут избила на површину баш у одлучујућем моменту.

По налогу својих претпостављених, сви одборници владајућих странака морали су да украду, изнесу и на руке предају свом ВЕЛИКОМ ШЕФУ гласачки листић, како би оправдали своју наклоност. Да ли је демократија? Да ли се одборници држе на ланцу или поводцу, који им се попушта односте скраћује спрам њихове послушности?

Докле ће самопрокламоване демократе успевати да на овакав начин владају? Сваком часном и поштерном човеку се само по себи наметнуло питање "Шта ли тек народ чека, са оваквим тиранима?"

Петнаест одборника (СРС; СПС; НС И ГГ) неће посустати у овој прљавој политичкој борби. Борби препуној понуда, уцена па чак и претњи. Али и поред свега тога верујемо да и на оној страни има поштених људи,

људи који не желе да буду тамо неки, са лепим или мање лепим огрлицама око врата. Колико ће такви људи моћи да трпе?

ДЕМОКРАТЕ КРШЕ ЗАКОН

Новоизабрана демократска власт у Општини Пећинци се огрешила о Закон о локалној самоуправи, нарочито у оним члановима закона који се односе на ингеренције председника Општине.

Приликом избора Начелника општинске управе, тј. Управе за поједине области, председник Општине их је именовао без верификације Скупштине општине. Исто тако, у члану 103. овог Закона, који гласи "Председник општине оснива локалну службу за инспекцију и ревизију", огрешио се јер није именовао дату инспекцију.

Осим Закона о Локалној самоуправи дошло је до повреде Закона о буџету, који налаже у члану 8. евидентирање извршења прихода и расхода од стране буџет, свака Општина у Управи за јавна плаћања дужна је да има Консолидовани рачун, што такође Општина Пећинци нема.

Сва наведена огрешења о Законе произилазе из потребе председника Општине и председника Скупштине за локалним манипулацијама буџетским средствима општине, без било какве контроле. Тако данас могу милиони динара да, једноставно, нестану на путу од Пећинаца до Руме!

ПРАЗНО ОБЕЋАЊЕ

Све што се обећавало у предизборној кампањи Павковић и његови пулени, после шест месеци владавине нису ништа урадили. Од свих резултата види се само један ЛОКАЛ у центру Пећинаца

Чији је ово локал? Колико кошта такав локал? Да ли је овај пословни просто сатисфакција за продају шећеране за три евра или нешто друго?

Главно обећање је било да ће се смањити незапосленост, па шта би са обећањем!?

Граде се хале које су ништа друго већ обични магаџини. Граде се неки паргинг терени за продају теретних возила, колико наших грађана ради у тим фирмама?

Обећавана су разна страна улагања, па опет ништа, иако је наша општина атрактивно подручје за које су многи заинтересовани.

Како ће се решити проблем заштите животне средине, када се демократе ни у једном моменту нису сетиле да за овакав проблем траже мишљења стручњака. Радикали су тражили савет од инспектора Ђурђевић Живка, и као резултат тога одборничка група Српске радикалне странке је утицала да се изврше измене првобитног предлога о заштити животне средине.

Актуелна власт је заборавила да општина Пећинци броји 15 Месних заједница, а не само три.

Запошљавају се своји страначки миљеници, а не мисли се на оних око 6.000 људи без посла.

КО ЈЕ ВЕРА, А КО НЕВЕРА?

Председник Општине Пећинци, Никола Павковић, након што је схватио да више нема већину у СО Пећинци, ккојом ће дириговати, разјарен и зајапурен, сети се и оног светог, сетио се Бога. "Боље Бога да молите и да идете у цркву да се прекрстите и запалите свећу....", биле су речи разљућеног председника, упућене одборницима Српске радикалне странке и СПС-а. Нико није тачно разумео поруку ових речи председника. Можда је помислио да је он Бог, па њему да се неко моли? Или је схватио да да је почетак краја његове прљаве политике, па тражи помоћ од оног кога је и сам заботавио?

Српски радикали верују само у једног Бога и њему се моле. Сваки српски радикал се у цркви, са свећом у руци пред Богом заклео да ће штитити интересе грађана поштујући начела правде и правичности. У којој цркви су демократе дале реч? За чије интересе се залаже председник Општине? Ко је овде невера своме народу?

ДОМ (НЕ)КУЛТУРЕ

Село Деч се, отприлике, пре непуне две деценије равноправно носило тј. било успешно, велико и лепо као осталих пар већих села у Општини, а и шире. Тих давних осамдесетих година село је добило камену калдрму, телефоне (око 170 бројева), на хиљаду и пар стотина становника, имало је Дом културе где су одржаване разне културне манифестације: концерти, филмске пројекције, представе, фолклор ...

Дом је протекле деценије срушен због лоше и дотрајале кровне конструкције, тако да су остале само голе зидине. Сада у Дому, тик поред основне школе, представе, фолклор, концерте одржавају муве, комарци и остали инсекти, а све то прати висока различита коровна публика под ведрим небом Дома промаје, који служи и као нужник.

Кога нужда потера, да л' велика или мала сврати у наш Дом иако се ради о културном центру који се налази у центру села.

Деч је за протеклих петнаест година добио доста нових становника досељених из разних крајева бивше СФРЈ, који су трбухом за хлебом стигли у Деч, који се налази на само тридесетак километара од нашег главног града. Пошто је скромна популација у селу порасла, улице постале дуже са веома похабаним калдрмама, сеоска централа од раније постала је премала и толико стара, ето да је мало млађа од другог светског рата.

Село Деч је захваљујући општинској и добрим делом сеоској власти, остало без путева, парка, Дома и телефонских линија.

Али, ово је 21. век, па би требало и наше село на нешто да личи! Мртви нам се преци који су село стварали у гробу преврћу. За сада се кренуло у акцију асфалтирања улица Браће Нешковић и продужетка Војвођанске улице ка сеоском гробљу. Прилично обиман подухват за село, али и веома битан за наставак истих и сличних радова, које тренутно блокира актуелна власт.

Власт која за пет година своје владавине за село Деч није урадила баш ништа, сем што је Паћановце у предизборној кампањи пар стотина метара засула каменчићима.

Е пуста демократска обећања, липши ди следећих избора. Кад им затребају гласови да би остали на власти, да само себи и свом дворишту обезбеде 21. век. Да су хтели до сад су могли много тога да ураде, али све се завршило само на лагању сопственог народа. Српски радикали имају жеље, воље и знања да побољшају стање у Месној заједници Деч, да наше село добије оно што заслужује.

НАПРЕДАК - ШТА ТО БЕШЕ?

Месна заједница Огар предњачи у односу на остале Месне заједнице са територије општине Пећинци, али на жалост, предњачи само у неразвијености и заосталости. Поставља се питање да ли ова Месна заједница некеме треба? Да ли ће се председник Огара сетити села, или само себе и својих интереса.

Досадашњи рад, односно нерад овог назови председника, показује и доказује да тај човек није дорастао овом политичком амбијенту и окружењу.

Показало се да није способан да води једну Месну заједницу, а да при томе своје интересе остави негде по страни. На жалост, по становнике овог нашег села, у први план увек некако испливају његови интереси и, наравно, новчаник који има добар капацитет.

Једно је сигурно, Огарани не желе више на власти такозване демократе. Огар жели да свима буде боље и то **РАДИКАЛНО БОЉЕ!**

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Елена Божић-Талијан

Редакција издања ОО СРС Пећинци:

Љиљана Бараћ - Недељковић
Миодраг Танурџић
Никола Радосављевић
Лазар Чавић

Штампа: "ШТАМПА" Рума
Тираж: 1.500 примерака